

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุพรรณภูมิ เป็นลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (research and development : R & D) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิจัย (Research 1) : การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนา (Development 1) : การพัฒนาหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 3 วิจัย (Research 2) : การทดลองใช้หลักสูตร

ขั้นตอนที่ 4 พัฒนา (Development 2) : การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

วิธีการดำเนินการ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรจากหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 10 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 - 2554) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย

2. วิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหา และแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

3. ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน จากวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรี ศึกษาในเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ผู้รู้ในท้องถิ่น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

4. ศึกษาข้อบ่งชี้เนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตร สุพรรณบ้านเรา เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และหนังสือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง โดยการสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม ซึ่งอาศัยความร่วมมือจากวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 1 คน ศึกษาในเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่สุพรรณบุรี เขต 1 จำนวน 1 คน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 1 คน ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย จำนวน 2 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 1 คน ผู้ปกครอง จำนวน 1 คน ผู้รู้ในท้องถิ่น

จำนวน 1 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 50 คน รวม 58 คน โดยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 2 สัปดาห์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังต่อไปนี้

1. **แบบสัมภาษณ์** จำนวน 1 ฉบับ ซึ่งประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ของวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 1 คน ศึกษาวิเคราะห์สำนักงานเขตพื้นที่สุพรรณบุรี เขต 1 จำนวน 1 คน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 1 คน ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย จำนวน 2 คน กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 1 คน ผู้ปกครอง จำนวน 1 คน ผู้รู้ในท้องถิ่น จำนวน 1 คน ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง (structured interview) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน จำนวน 13 ข้อ ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จำนวน 6 ข้อ เกี่ยวกับ ชื่อ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่ง และประสบการณ์ทำงาน ในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา เรื่อง เกี่ยวค้ำขุนแผน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา เรื่อง เกี่ยวค้ำขุนแผน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วย ความสำคัญ และความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ความเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมให้โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เนื้อหาและแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา เรื่อง เกี่ยวค้ำขุนแผน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

การสร้างแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีจากหนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง เกี่ยวค้ำขุนแผน

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวล เพื่อกำหนดเป็นโครงสร้างของเครื่องมือ และขอบเขตของเนื้อหาในพฤติกรรมบ่งชี้ โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3. สร้างแบบสัมภาษณ์ตามขอบเขตเนื้อหา ในพฤติกรรมบ่งชี้ที่กำหนดจากนั้น นำแบบสัมภาษณ์เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ เพื่อให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสัมภาษณ์เสนอผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหา และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : index of item objective congruence) เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยมีรายละเอียดในการตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

นำแบบประเมินความสอดคล้องของส่วนประกอบของแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหา และด้านการวัดและประเมินผล รวมจำนวน 5 คน พิจารณาลงความเห็นและให้คะแนนในแต่ละท่านมีรายละเอียดดังนี้

+ 1 เมื่อแน่ใจว่าส่วนประกอบของแบบสัมภาษณ์มีความสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าส่วนประกอบของแบบสัมภาษณ์มีความสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรมหรือไม่

- 1 เมื่อแน่ใจว่าส่วนประกอบของแบบสัมภาษณ์ไม่มีความสอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม

จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องระหว่างส่วนประกอบของแบบสัมภาษณ์กับลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5. นำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงแก้ไขในประเด็นที่ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะ คือ ในด้านสถานะภาพและข้อมูลทั่วไปควรเพิ่มประสบการณ์ในการทำงาน แล้วนำแบบสัมภาษณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งเพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

6. นำแบบสัมภาษณ์ไปใช้กับวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 1 คน ศึกษาในเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 จำนวน 1 คน ผู้อำนวยการโรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 1 คน ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย จำนวน 2 คน กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 1 คน ผู้ปกครอง จำนวน 1 คน ผู้รู้ในท้องถิ่น จำนวน 1 คน รวมจำนวน 8 คน

ขั้นตอนการสัมภาษณ์

1. ขั้นตอนเตรียมการสัมภาษณ์มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ขอนหนังสือจากครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีถึงวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรี ศึกษาในเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ผู้อำนวยการโรงเรียนสุพรรณภูมิ ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนสุพรรณภูมิ ผู้ปกครอง และผู้รู้ในท้องถิ่น เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2 ผู้วิจัยกำหนดวัน และแจ้งให้ผู้สัมภาษณ์ทราบล่วงหน้า พร้อมทั้งส่งประเด็นการสัมภาษณ์ให้ผู้สัมภาษณ์ทราบล่วงหน้า

2. ขั้นตอนการสัมภาษณ์ มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ โดยการเดินทางไปยังสถานที่นัดหมายแล้ว แนะนำตัว และขออนุญาตผู้ให้สัมภาษณ์ที่จะทำการบันทึกเทป และบันทึกภาพ พร้อมทั้งแจ้งถึงวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูล และทำการสัมภาษณ์จนสิ้นสุด

2.2 จัดเก็บข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความต้องการด้านการพัฒนาหลักสูตร สุพรรณบ้านเรา เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน จำนวน 1 ฉบับ โดยการวิเคราะห์สถานภาพและข้อมูลทั่วไปตอนที่ 1 ใช้ค่าร้อยละ (percentage) จากนั้นนำเสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยายและวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาหลักสูตร ในตอนที่ 2 และวิเคราะห์อุปสรรคปัญหาและแนวทางการแก้ไขและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในตอนที่ 3 โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และนำเสนอแบบพรรณนาความ

2. แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ ได้แก่ แบบสอบถามของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 50 คน ในโรงเรียนสุพรรณภูมิ เกี่ยวกับความต้องการศึกษาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน จำนวน 11 ข้อ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ชื่อ เพศ อายุ ระยะเวลาในการอาศัยในอำเภอเมือง อาชีพของผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถาม ประสบการณ์ในการอบรมและสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรท้องถิ่น จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความต้องการของนักเรียนในการเรียนหลักสูตร เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่นักเรียนต้องการ จำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วย ความต้องการให้มีการจัดการศึกษา เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน เนื้อหาที่ต้องการเรียน ความสำคัญ ความจำเป็นของการเรียนเรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน และรูปแบบการจัดกิจกรรม และการวัดผลประเมินผล ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (opened form)

การสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยมีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี จากหนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนสัมภาษณ์บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับความต้องการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน

2. นำข้อมูลที่ได้มาประมวล เพื่อกำหนดเป็นโครงสร้างของเครื่องมือและขอบเขตของเนื้อหาในพฤติกรรมบ่งชี้ โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ สร้างแบบสอบถามตามขอบเขตของเนื้อหาในพฤติกรรมบ่งชี้ที่กำหนด

3. จากนั้นนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ เพื่อให้ข้อเสนอแนะและนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหา และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 5 คน เสนอเพื่อตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างส่วนประกอบของแบบสอบถามกับลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรม (IOC : index of item objective congruence) เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขในประเด็นที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ แล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุพรรณภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษสุพรรณบุรี เขต 1 ซึ่งไม่ใช่นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นตอนการสอบถาม

1. ผู้วิจัยขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนสุพรรณภูมิ โดยการแจ้งวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้

2. ผู้วิจัยเริ่มเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแนะนำตัวกับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 50 คน โดยการสร้างบรรยากาศเป็นกันเอง จากนั้นชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้

3. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ พร้อมดินสอคนละ 1 แท่ง และอธิบายถึงขั้นตอนวิธีการ เพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกันในการตอบแบบสอบถาม โดยใช้เวลาในการตอบ 50 นาที และเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากนักเรียน พร้อมทั้งกล่าวขอบคุณนักเรียน

4. จัดเตรียมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการศึกษาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา เรื่อง เที้ยวคุ่มขุนแผน จำนวน 1 ฉบับ โดยวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ในตอนที่ 1 ใช้ค่าร้อยละ (percentage) และวิเคราะห์ความต้องการในตอนที่ 2 และวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจในตอนที่ 3 โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

3. **การสนทนากลุ่ม (focus group)** โดยการสนทนาในประเด็นที่เกี่ยวกับความต้องการและขอบข่ายเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร สุพรรณบ้านเรา เรื่อง เที้ยวคุ่มขุนแผน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยนำเสนอข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามมาร่วมกันวิเคราะห์ ซึ่งบุคคลที่ร่วมกลุ่มสนทนา ได้แก่ ศึกษานิเทศก์สำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 จำนวน 1 คน ผู้บริหารโรงเรียนสุพรรณภูมิจำนวน 1 คน ครูผู้สอนกลุ่มวิชาภาษาไทยโรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 2 คน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 1 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 1 คน และผู้รู้ในท้องถิ่น จำนวน 2 คน โดยการจัดการสนทนาร่วมกัน จำนวน 9 คน กำหนดเวลาในการสนทนากลุ่ม 2 ชั่วโมง และกำหนดประเด็นการสนทนากลุ่มเป็น 3 ตอน จำนวน 12 ข้อ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ร่วมสนทนากลุ่ม จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย ชื่อ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และประสบการณ์หรือความสามารถพิเศษ

ตอนที่ 2 ประเด็นที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม เกี่ยวกับสถานภาพความต้องการ ขอบข่าย เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา เรื่อง เกี่ยวค้ำชุมชนแผน ความสำคัญและความจำเป็นสำหรับนักเรียนที่ต้องการเรียน เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรรายวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วย ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและความจำเป็นในการนำวิทยากรภายนอกมาร่วมสอนในโรงเรียน ลักษณะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของวิทยากรภายนอก เนื้อหาสาระเกี่ยวกับเรื่อง เกี่ยวค้ำชุมชนแผน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในด้านเทคนิควิธีสอน สถานที่ สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และลักษณะการปฏิบัติกิจกรรม เกี่ยวค้ำชุมชนแผน

ตอนที่ 3 ประเด็นที่ใช้สนทนากลุ่มเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่น ๆ จำนวน 1 ข้อ การสร้างแบบการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือ โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีจากหนังสือ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสัมภาษณ์บุคคลากรที่เกี่ยวข้องกับความต้องการการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา เรื่อง เกี่ยวค้ำชุมชนแผน
2. นำข้อมูลที่ได้มาประมวล เพื่อกำหนดโครงสร้างของเครื่องมือและขอบเขตเนื้อหาในพฤติกรรมบ่งชี้ โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
3. สร้างประเด็นสนทนากลุ่ม ตามขอบเขตของเนื้อหาในพฤติกรรมบ่งชี้ที่กำหนด จากนั้นนำประเด็นสนทนากลุ่มที่สร้างเสร็จเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ เพื่อให้ข้อเสนอนั้นมี 2 ข้อ 3
4. นำประเด็นสนทนากลุ่ม เสนอผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหา และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของประเด็นสนทนากลุ่มโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างส่วนประกอบของแบบสนทนากลุ่มกับ ลักษณะเฉพาะของกลุ่มพฤติกรรมมีความสอดคล้องกัน

5. นำประเด็นสนทนากลุ่มมาปรับปรุงแก้ไขในประเด็นที่ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะคือตอนที่ 2 ข้อ 6 ด้านการวัดและประเมินผล ควรระบุรายละเอียดว่าจะประเมินเมื่อใดและใครประเมิน ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งเพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยก่อนนำไปใช้

ขั้นตอนการสนทนากลุ่ม (focus group)

1. กำหนดประเด็นการสนทนากลุ่ม เกี่ยวกับสภาพความต้องการและขอบข่ายเนื้อหาสาระด้านพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา เรื่อง เทียบคัมขุณแผน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2. กำหนดผู้ร่วมสนทนาที่มีความรู้ความเข้าใจ และมีส่วนเกี่ยวข้องต่อการพัฒนาหลักสูตร สุพรรณบ้านเราท้องถิ่น เรื่อง เทียบคัมขุณแผน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มในครั้งนี้มีจำนวน 9 คน ประกอบด้วย 1) ศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีเขต 1 จำนวน 1 คน 2) ผู้บริหารโรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 2 คน 3) ครูผู้สอนกลุ่มวิชาภาษาไทยโรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 2 คน 4) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 1 คน 5) ผู้ปกครอง จำนวน 1 คน 5) ผู้รู้ในท้องถิ่น จำนวน 1 คน

3. ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการสนทนา (moderator) กำหนดประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับสภาพความต้องการ ขอบข่ายเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร สุพรรณบ้านเรา เรื่อง เทียบคัมขุณแผน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม (discussant) จำนวน 9 คน มีผู้ช่วยในการจัดการสนทนากลุ่มเป็นนักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน จำนวน 3 คน มีหน้าที่ในการจดบันทึกการสนทนากลุ่ม (note taker) จำนวน 1 คน มีหน้าที่ในการถ่ายรูปและอำนวยความสะดวก (assistant) ในการสนทนากลุ่ม จำนวน 2 คน และมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปราโมทย์ จันทรเรือง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นผู้สังเกตการณ์ในการจัดสนทนากลุ่ม

4. ผู้วิจัยเริ่มการสนทนากลุ่ม โดยการแนะนำผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม และคณะของผู้วิจัย โดยสร้างบรรยากาศความเป็นกันเอง จากนั้นชี้แจงวัตถุประสงค์ของการสนทนากลุ่มในครั้งนี้ และกล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา เรื่อง เทียบคัมขุณแผน

5. เริ่มการสนทนาตามประเด็นการสนทนากลุ่ม โดยผู้วิจัยเป็นผู้นำประเด็นคำถามในการสนทนากลุ่ม ให้ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทุกคนได้แสดงความคิดเห็นในแต่ละประเด็น และผู้วิจัยสรุปแต่ละประเด็นของข้อคำถามอีกครั้ง เพื่อสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน และควบคุมระยะเวลาในการสนทนากลุ่มให้เป็นไปตามเวลาที่กำหนด

6. เมื่อเข้าร่วมสนทนากลุ่มแสดงความคิดเห็นครบทุกประเด็นคำถาม ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณ พร้อมมอบของที่ระลึกสำหรับผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มและปิดการสนทนากลุ่ม

7. จัดเตรียมข้อมูลที่ได้ในการสนทนากลุ่ม เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหาต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (focus group)

ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (focus group) ด้านความต้องการ ขอบข่าย เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง เทียบคัมขุนแผน จำนวน 3 ตอน โดยการวิเคราะห์สถานภาพและข้อมูลทั่วไปในตอนแรกใช้ค่าร้อยละ (percentage) และวิเคราะห์สถานภาพความต้องการ ขอบข่าย เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในตอนแรก และวิเคราะห์ข้อเสนอแนะในตอนแรก โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) แล้วนำเสนอแบบพรรณนาความ จากขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ผู้วิจัยได้สรุปวิธีดำเนินการวิจัยดังตาราง 5

ตาราง 5 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลขั้นพื้นฐาน

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ / การวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อศึกษาเอกสาร และงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร	การศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตร	- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 - แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) - พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545	วิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)
2. เพื่อวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	การวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	เอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	วิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ตาราง 5 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ / การวิเคราะห์ข้อมูล
3. เพื่อศึกษาความต้องการการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง เกี่ยวคุ้มชุมชนแผน	การสัมภาษณ์	- ผู้บริหารโรงเรียน - ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1	แบบสัมภาษณ์/ วิเคราะห์คำร้อยละ/ วิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)
	แบบสอบถาม	- กรรมการสถานศึกษาโรงเรียนสุพรรณภูมิ - ผู้รู้ในท้องถิ่น นักเรียนโรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 50 คน	แบบสอบถาม/ วิเคราะห์คำร้อยละ/ วิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)
4. เพื่อศึกษา ขอบข่าย เนื้อหาและ การจัดกิจกรรม การเรียนการสอน หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง เกี่ยวคุ้มชุมชนแผน	สนทนากลุ่ม (focus group)	- ผู้บริหารโรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 2 คน - ครูผู้สอนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 2 คน - คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนสุพรรณภูมิ 1 คน - ผู้รู้ในท้องถิ่น จำนวน 2 คน - ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 2 คน	วิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร

วิธีดำเนินการพัฒนาหลักสูตร

โดยการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์ขั้นตอนที่ 1 ในการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย 3 ขั้นตอน คือ 1) การพัฒนาหลักสูตรฉบับร่าง 2) การประเมินหลักสูตรฉบับร่าง 3) การปรับปรุงหลักสูตรฉบับร่าง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรฉบับร่าง โดยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 ทั้งจากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับนโยบายท่องเที่ยว การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร วิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 การสัมภาษณ์ การสอบถามและการสนทนากลุ่มมาร่วมกันวิเคราะห์อีกครั้ง พร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ในการดำเนินการ เพื่อเป็นแนวทางในการร่างโครงสร้างหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย 1) หลักการ 2) วิสัยทัศน์ 3) จุดมุ่งหมาย 4) โครงสร้าง 5) คำอธิบายรายวิชา 6) ขอบข่ายเนื้อหา 7) เวลาเรียน 8) แนวการจัดการเรียนรู้ 9) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ 10) การวัดและประเมินผล โดยมีการพัฒนาหลักสูตรฉบับร่างมีรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 หลักการ นำข้อมูลที่ศึกษามาพิจารณากำหนดหลักการของหลักสูตรว่าเป็นหลักสูตรให้ความรู้กลุ่มเป้าหมาย มีลักษณะและจุดเน้นที่ใด ตลอดจนมีวิธีการที่ใช้อย่างไร

1.2 วิสัยทัศน์ โรงเรียนมุ่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างครบวงจร มุ่งพัฒนา นักเรียนให้เป็นคนดีทั้งร่างกาย ความรู้คุณธรรม มีทักษะในการคิด สามารถค้นคว้าแสวงหา ด้วยตนเอง สร้างสรรค์ผลงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

1.3 จุดมุ่งหมาย ศึกษาความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร และกำหนดจุดประสงค์ของหลักสูตรเพื่อให้ทราบหลักสูตรมีจุดมุ่งหมายอย่างไร

1.4 โครงสร้าง ศึกษาและวิเคราะห์จากหลักสูตรแกนกลาง และคำอธิบายที่กำหนดไว้แล้วกำหนดเป็นโครงสร้าง

1.5 คำอธิบายรายวิชา เป็นการระบุข้อความที่เสนอวิธีการหรือแนวทางให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ จัดเป็นเรื่องของกิจกรรมซึ่งข้อความในส่วนนี้จะขึ้นต้นด้วย ศึกษา สำรวจ ลงมือปฏิบัติ ทดลอง เป็นต้น และข้อความอีกส่วนเป็นการระบุความรู้และประสบการณ์ที่จะจัดให้ผู้เรียน ซึ่งเป็นหัวข้อหรือเรื่องกว้าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องของเนื้อหาส่วนข้อความสุดท้ายต้องระบุถึงจุดมุ่งหมายปลายทางที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะตามที่ต้องการ โดยมุ่งพัฒนาให้เกิดคุณลักษณะทั้งด้านความรู้ ทักษะ ค่านิยม และการจัดการ

1.6 ขอบข่ายเนื้อหา พิจารณาจากข้อมูลที่รวบรวมได้ กำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตรที่ควรจัดให้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา พิจารณาจากจุดมุ่งหมายของหลักสูตรว่าขอบข่าย เนื้อหาสาระ ของหลักสูตรเรื่องเกี่ยวกับชุมชนแผน ประกอบด้วย ภาคทฤษฎีคือ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ เทียบคัมขุณแผน ประวัติความเป็นมา ความสำคัญ คุณค่า ภาควิปฏิบัติ ประกอบด้วยการจัดทำผลงานเกี่ยวกับ สุพรรณบ้านเรา เทียบคัมขุณแผน

1.7 เวลาเรียน ศึกษาหลักสูตรแม่บทและพิจารณาจากโครงสร้างเนื้อหาของ หลักสูตรว่าจะสอนเรื่องละก็คาบต่อสัปดาห์

1.8 แนวการจัดการเรียนรู้ พิจารณาจากคำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์ เนื้อหาสาระ เวลาเรียนเพื่อกำหนดเป็นกิจกรรมการเรียนการสอน

1.9 สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ พิจารณาจากแผนการจัดการเรียนว่ามีข้อช่วยเนื้อหา เพียงใด เพื่อกำหนดสื่อการเรียนการสอนที่จะใช้ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

1.10 การวัดและประเมินผล โดยการวัดและประเมินครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านทักษะ และด้านความคิดเห็น

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เมื่อพัฒนาโครงร่างหลักสูตรเสร็จแล้ว จึงนำ หลักสูตรมาใช้ประกอบการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. กำหนดเนื้อหาสาระและคาบเวลาเรียนตามโครงร่างหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น
2. นำเนื้อหาสาระในข้อ 1 มาเขียนเป็นสาระสำคัญเพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาที่จะให้ผู้เรียนเรียน
3. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชา และจุดประสงค์การเรียนรู้ในแนวทางการสอนของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น
4. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยประกอบด้วยขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน และขั้นสรุป ให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนในแนวการสอนของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น
5. กำหนดสื่อการเรียนการสอนและการประเมินผลตามแนวการสอนในหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น

2. การประเมินหลักสูตรฉบับร่าง เมื่อร่างโครงร่างหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้เสร็จ จัดดำเนินการประเมินหลักสูตรฉบับร่าง โดยการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรด้าน ความเหมาะสม และความสอดคล้องขององค์ประกอบของหลักสูตร โดยพิจารณากำหนด รายละเอียดดังนี้

2.1 สิ่งที่ต้องตรวจสอบ ความเหมาะสมและความสอดคล้องของส่วนประกอบของ หลักสูตรตั้งแต่หลักการ วิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง คำอธิบายรายวิชา ขอบข่าย เนื้อหา เวลาเรียน แนวการจัดการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล และแผนการจัดการเรียนรู้ต้องมีความเหมาะสมกับสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนา หลักสูตร

2.2 ผู้ตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรฉบับร่าง นำหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นไปตรวจสอบ ก่อนนำไปใช้ โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเหมาะสม และความสอดคล้อง

ด้านส่วนประกอบของหลักสูตร จากนั้นนำแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบในด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหา ด้านการวัดและประเมินผลเอกสารหลักสูตร และแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของหลักสูตรฉบับร่าง ซึ่งประกอบด้วย

2.2.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร ตรวจสอบความสอดคล้องของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่ และตรวจสอบความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นว่าสอดคล้องกับหลักสูตรหรือไม่

2.2.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ตรวจสอบเกี่ยวกับความถูกต้องของเนื้อหา และระยะเวลาในการทดลองใช้หลักสูตร และการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

2.2.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องของการประเมินผลการพัฒนาหลักสูตร และการประเมินผลแผนการจัดการเรียนรู้

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพ ได้แก่ แบบประเมินความสอดคล้องของส่วนประกอบของหลักสูตรฉบับร่างที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบประเมินโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหา ด้านการวัดและประเมินผล เอกสารหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นผู้ประเมินความเหมาะสม ความสอดคล้อง และข้อเสนอแนะ ก่อนนำหลักสูตร สุพรรณบ้านเรา เรื่อง เทียบคุณค่าแผน ไปใช้ โดยการประเมินค่า IOC ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 แสดงว่ามีความสอดคล้องและเหมาะสมในการนำหลักสูตรฉบับร่างไปใช้

2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นพร้อมทั้งหลักสูตรฉบับร่างให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนพิจารณาตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฉบับร่าง กำหนดระยะเวลา 1 สัปดาห์ เก็บรวบรวมการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล

2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลด้านส่วนประกอบของหลักสูตรฉบับร่าง โดยใช้ค่า IOC จากนั้นนำมาวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และนำเสนอโครงการเขียนพรรณนาความ

3. นำผลการประเมินหลักสูตรฉบับร่างของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ มาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตรฉบับร่าง เพื่อให้หลักสูตรมีความเหมาะสมที่จะนำไปทดลองใช้

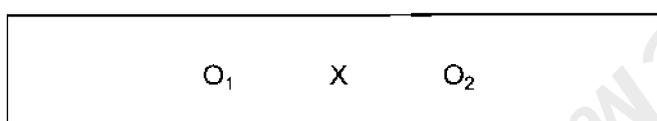
จากขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร ผู้วิจัยได้สรุปวิธีดำเนินการวิจัย ตาราง 6

ตาราง 6 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ / การวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฉบับร่าง เรื่อง เกี่ยวค้ำชุมชนแผน	การพัฒนาหลักสูตรฉบับร่าง เรื่อง เกี่ยวค้ำชุมชนแผน ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - หลักการ - วิสัยทัศน์ - จุดมุ่งหมาย - โครงสร้าง - คำอธิบายรายวิชา - ขอบข่าย เนื้อหา - เวลาเรียน - แนวการจัด การเรียนรู้ <ul style="list-style-type: none"> - สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ - การวัดและประเมินผล - แผนการจัด การเรียนรู้		
2. เพื่อประเมินหลักสูตรฉบับร่าง เรื่อง เกี่ยวค้ำชุมชนแผน	การสอบถาม	อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ และ ผู้เชี่ยวชาญด้าน หลักสูตร ด้านเนื้อหา และด้านการวัดและ ประเมินผล 5 คน	แบบประเมิน หลักสูตรฉบับร่าง/ ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) วิเคราะห์ เนื้อหา (content analysis)
3. เพื่อปรับปรุงหลักสูตรฉบับร่าง เรื่อง เกี่ยวค้ำชุมชนแผน	นำหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้		หลักสูตรฉบับร่าง/ วิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร

วัตถุประสงค์เพื่อทดลองใช้หลักสูตรกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุพรรณภูมิ สำนักเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 จำนวน 46 คน ทั้งนี้เพื่อพิจารณาถึงผลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการทดลองใช้หลักสูตรดังกล่าว ซึ่งในการทดลองใช้หลักสูตรต้องถึงสุพรรณบ้านเรา เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีแบบแผนการวิจัยเป็น one group pretest posttest design (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2547, หน้า 161)

O₁ หมายถึง การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกี่ยวกับ คุ่มขุนแผน ก่อนการใช้หลักสูตร

X หมายถึง การทดลองใช้หลักสูตร

O₂ หมายถึง การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกี่ยวกับ คุ่มขุนแผน หลังการใช้หลักสูตร

วิธีดำเนินการ

ในการทดลองใช้หลักสูตร สุพรรณบ้านเรา เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน มีวิธีดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขออนุญาตจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนสุพรรณภูมิ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้น
2. ผู้วิจัยได้กำหนดแนวการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปทดลองใช้สอนโดยผู้วิจัย เป็นดำเนินการสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุพรรณภูมิ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 46 คน โดยใช้ระยะเวลาสอน สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง จำนวน 5 สัปดาห์
3. ในการทดลองใช้หลักสูตร สุพรรณบ้านเรา เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนสุพรรณภูมิ มีขั้นตอนดังนี้
 - 3.1 ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน
 - 3.2 ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตร สุพรรณบ้านเรา เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน ที่พัฒนาขึ้นกับนักเรียนตามการจัดกิจกรรมในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง จำนวน 5 สัปดาห์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. หลักสูตรท่องถิ่น สุพรรณบ้านเรา เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน ซึ่งหลักสูตรดังกล่าวเขียนโดยผู้วิจัย
 2. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน
 3. เอกสารประกอบหลักสูตร ประกอบด้วย ใบความรู้ ใบงาน หนังสืออ่านเพิ่มเติม คำคล้องจอง เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน คำขวัญจังหวัดสุพรรณบุรี เพลง "อเมซิ่งสุพรรณบุรี" ใบคำถาม บัตรคำ ข้อความที่กำหนดให้อ่าน พจนานุกรม เกม นิทาน แบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบหลังเรียน แผนภาพโครงเรื่อง แผนภูมิคำสัมผัสคล้องจอง และแผนภูมิกลอนสี่
- จากขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร เทียวคุ้มขุนแผน ผู้วิจัยได้สรุปวิธีดำเนินการวิจัย ตาราง 7

ตาราง 7 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ / การวิเคราะห์ข้อมูล
เพื่อทดลองใช้หลักสูตรท่องถิ่น สุพรรณบ้านเรา เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนตาม แผนการจัดการเรียนรู้	นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนสุพรรณภูมิ 46 คน	- หลักสูตรท่องถิ่น เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน - แผนการจัดการเรียนรู้ - เอกสารประกอบหลักสูตรประกอบด้วย เกม เพลง ใบความรู้ ใบงาน หนังสืออ่านเพิ่มเติม

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร

วิธีดำเนินการ

ในการประเมินผลหลักสูตรผู้วิจัยดำเนินการประเมิน 2 ลักษณะ คือ การประเมินผลหลักสูตร และการประเมินเอกสารหลักสูตร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การประเมินผลหลักสูตร ผู้วิจัยดำเนินการประเมิน 3 ระยะ คือ การประเมินผลก่อนการใช้หลักสูตร การประเมินผลระหว่างการใช้หลักสูตร และการประเมินผลหลังการใช้หลักสูตร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การประเมินผลก่อนการใช้หลักสูตร โดยการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. การประเมินผลระหว่างการใช้หลักสูตร โดยเพื่อศึกษาพฤติกรรมระหว่างเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนสุพรรณภูมิ โดยใช้แบบสอบถามและบันทึก พฤติกรรมต่อการเรียนตามหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน

3. การประเมินผลหลังการใช้หลักสูตร โดยการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณบ้านเรา เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

3.1 เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 2 ฉบับ ที่เป็นระบบทดสอบแบบคู่ขนาน แล้วนำผลการทดสอบมาหาค่าความแตกต่าง ของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียน

3.2 เพื่อประเมินผลพฤติกรรมต่อการเรียนตามหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง เทียว คุ้มขุนแผน โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมต่อการเรียนตามหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน

3.3 เพื่อประเมินเจตคติต่อการเรียนตามหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน ที่มีต่อคุ้มขุนแผน โดยใช้ แบบวัดเจตคติต่อการเรียนตามหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการใช้หลักสูตร เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน ประกอบด้วย แบบทดสอบ แบบสอบถามพฤติกรรมต่อการเรียนตามหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน ระหว่างเรียนของนักเรียน และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนตามหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง เทียว คุ้มขุนแผน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 แบบทดสอบเลือกตอบเป็นแบบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ผู้วิจัยใช้ ก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้

2. แบบสอบถามพฤติกรรมต่อการเรียนตามหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน จำนวน 10 ข้อ

3. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนตามหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน จำนวน 20 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของ การวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล ประกอบด้วย แบบทดสอบ แบบสอบถามพฤติกรรมต่อการเรียนตามหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน และแบบวัด เจตคติต่อการเรียนตามหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง เทียวคุ้มขุนแผน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ศึกษาเกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบจากเอกสารการวัดและประเมินผลต่าง ๆ
2. สร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จำนวน 1 ฉบับ ซึ่งมี ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบตัวเลือก 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3. สร้างเกณฑ์การประเมินแบบทดสอบเพื่อใช้เป็นคู่มือประกอบการตรวจสอบให้คะแนน โดยกำหนดแนวทางการตอบคำถามของแต่ละข้อ โดยให้ 1 คะแนนเมื่อตอบถูก 0 คะแนน เมื่อตอบผิด
4. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยาลัยนพนธ์ตรวจสอบแล้วนำข้อเสนอแนะคือด้านเนื้อหาควรสอดคล้องกับจุดประสงค์มาปรับปรุงแก้ไข
5. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร ด้านความตรงเชิงเนื้อหา (content – validity) และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 5 คน ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม (IOC) เท่ากับ 1
6. นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสุพรรณภูมิ ซึ่งไม่ใช่โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน
7. นำแบบทดสอบมาหาค่าระดับความยาก (difficulty) โดยใช้สูตร

$$p = \frac{H + L}{N_H + N_L}$$

- เมื่อ H แทน จำนวนคนที่ตอบถูกที่อยู่ในกลุ่มสูง
 L แทน จำนวนคนที่ตอบถูกที่อยู่ในกลุ่มต่ำ
 N_H แทน จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูง
 N_L แทน จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มต่ำ

(พิชิต ฤทธิจรูญ, 2549, หน้า 250)

ได้ค่าความยาก (difficulty) ระหว่าง 0.38 – 0.68

8. นำแบบทดสอบมาหาค่าอำนาจจำแนก (discrimination) โดยใช้สูตรดังนี้

$$r = \frac{P_H - P_L}{n}$$

- เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนก
 P_H แทน จำนวนของคนตอบถูกในกลุ่มสูง
 P_L แทน จำนวนของคนตอบถูกในกลุ่มต่ำ
 n แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

(พิชิต ฤทธิจรูญ, 2549, หน้า 141)

ได้ค่าอำนาจจำแนก (discrimination) ตั้งแต่ 0.35 – 0.69

9. นำแบบทดสอบมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของข้อทดสอบทั้งฉบับ โดยการนำผลการทดลองใช้มาหาค่าความคงตัวภายในของแบบทดสอบ (internal consistency) โดยใช้สูตรของคูเดอว์ ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson) (KR – 20) ซึ่งมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

- เมื่อ r_{tt} แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 k แทน จำนวนข้อคำถาม
 p แทน สัดส่วนของคนทำถูกแต่ละข้อ
 q แทน สัดส่วนของคนทำผิดแต่ละข้อ ($q = 1 - p$)
 S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

(พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2549, หน้า 247)

ได้ค่าความเชื่อมั่น (reliability) เท่ากับ 0.877

10. นำแบบทดสอบที่หาค่าความเชื่อมั่นแล้วไปใช้ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้หลักสูตรกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 46 คน

11. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) คำนวณจากสูตร (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2549, หน้า 267)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

- เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum x$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
 n แทน จำนวนข้อมูลหรือขนาดตัวอย่าง

12. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คำนวณจากสูตร (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2549, หน้า 267)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

- เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
 n แทน จำนวนข้อมูลหรือขนาดตัวอย่าง

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละคนยกกำลังสอง

$(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละคนทั้งหมดยกกำลังสอง

13. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้หลักสูตรท้องถิ่น สุพรรณ บ้านเรา เรื่อง เทียบคุ่มขุนแผน ใช้สถิติทดสอบ t-test แบบ dependent samples จำนวน จากสูตร (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2549, หน้า 307)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n(\sum D^2) - (\sum D)^2}{n-1}}} : df = n-1$$

เมื่อ D แทน ผลต่างของคะแนนแต่ละคู่

n แทน จำนวนคู่ของตัวอย่าง

$\sum D$ แทน รวมผลต่างทั้งหมดของคะแนนแต่ละคู่

การสร้างแบบสอบถามพฤติกรรมต่อการเรียนตามหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง เทียบคุ่มขุนแผน

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบสอบถามพฤติกรรมต่อการเรียนตามหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง เทียบคุ่มขุนแผน แบบการตรวจผลงาน และศึกษาแนวการวัดประเมินผล ในการปฏิบัติงานของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544

2. ศึกษาแนวทางการให้คะแนน เพื่อการวัดผลตามสภาพจริง โดยศึกษาการให้คะแนนตามภาพรวมและแยกองค์ประกอบ

3. สร้างแบบประเมินพฤติกรรมต่อการเรียนตามหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง เทียบคุ่มขุนแผน เป็นแบบการวัดผลตามสภาพจริง ให้คะแนนแยกองค์ประกอบ มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ ได้คะแนน 1 2 3 4 5 ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มาก

ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง น้อย

ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์การแปลผลคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมต่อการเรียนตามหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง เทียบคุ่มขุนแผน ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง พฤติกรรมระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง พฤติกรรมระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง พฤติกรรมระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง พฤติกรรมระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง พฤติกรรมระดับน้อยที่สุด

4. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องเชิงเนื้อหา โดยใช้แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Objective Congruence) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 แสดงว่าข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรมมีความสอดคล้องกัน

5. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแบบวัดแบบเจตคติต่อคัมภีร์แผน

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบเจตคติจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามวิธีของ ลิกเคอร์ท (Likert scale)

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวล เพื่อกำหนดโครงสร้างและขอบข่ายเนื้อหาของเครื่องมือ และดำเนินการสร้างแบบวัดเจตคติในหัวข้อที่กำหนดไว้ จำนวน 20 ข้อ

3. สร้างเครื่องมือวัดเจตคติเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ 5 4 3 2 1 ซึ่งพิจารณาโดยรวมในการแสดงความคิดเห็น หรือความรู้สึก ดังต่อไปนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วย

ระดับ 3 หมายถึง ไม่แน่ใจ

ระดับ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ระดับ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

กำหนดเกณฑ์การแปลผลคะแนนเฉลี่ยเจตคติ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง เจตคติระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง เจตคติระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง เจตคติระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง เจตคติระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง เจตคติระดับน้อยที่สุด

4. นำแบบวัดเจตคติที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องเชิงเนื้อหา โดยใช้แบบประเมินการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

5. นำแบบวัดเจตคติที่ปรับปรุงแก้ไขให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อความสมบูรณ์ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

6. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเจดคติต่อหลักสูตรคัมขุณแผน สุพรรณบ้านเรา เรื่อง เกี่ยวคัมขุณแผน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ตามวิธีของครอนบัต (Cronbach) (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2549, หน้า 248)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัด
 k แทน จำนวนข้อคำถาม
 S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
 $\sum S_i^2$ แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเจดคติต่อการเรียนตามหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง เกี่ยวคัมขุณแผน เท่ากับ 0.887

จากขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลและการปรับปรุงหลักสูตร ผู้วิจัยได้สรุปวิธีดำเนินการวิจัยดังตาราง 8 ดังต่อไปนี้

ตาราง 8 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 4 การประเมินและการปรับปรุงหลักสูตร

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ / การวิเคราะห์ข้อมูล
1. เพื่อประเมินผลหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง เกี่ยวคัมขุณแผน			
- เพื่อประเมินผลก่อนการใช้หลักสูตร	- การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการใช้หลักสูตร	นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 โรงเรียนสุพรรณภูมิ จำนวน 46 คน	- แบบทดสอบ \bar{X} , S.D, t-test แบบ dependent samples
- เพื่อประเมินผลระหว่างการใช้หลักสูตร	- การสังเกตและการบันทึกพฤติกรรม		
- เพื่อประเมินผลหลังการใช้หลักสูตร	- การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้หลักสูตร		

ตาราง 8 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	วิธีการ	กลุ่มเป้าหมาย	เครื่องมือ / การวิเคราะห์ข้อมูล
2. เพื่อปรับปรุง พฤติกรรมต่อการเรียน ตามหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง เทียบคัมขุนแผน		หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)
เพื่อปรับปรุงแก้ไข หลักสูตร	นำผลการประเมิน และข้อเสนอแนะ มาปรับปรุงแก้ไข		